

„Nestydím se za evangelium Kristovo. Moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu.“

Ř 1, 15-16

OSTYCH Jer 9, 23-24

Mk 8, 34-38

„Chce-li kdo za mnou přijít...?“ Znovu se ptá? Dávno přece vykročili, když řekl: „Pojď za mnou.“ Dávno se rozhodli a s nadějemi, s očekáváním, se pustili za ním, přesvědčení, že on vidí a může dál. Ale právě teď jim řekl, že to bude jinak, než se zdálo a než si myslí. Syn člověka musí mnoho trpět. S tím nepočítali. Petrovi, který ho právě vyznal Mesiášem, se to nezdá, až ho musel Ježíš napomenout, že se stává mluvčím toho zlého, agentem starého překážče a pokušitele. Tomu duchu pak ostře přikáže: „Jdi za mnou, nechápavče satane!“

Vykročili za Ježíšem v dobré víře, že bude aspoň trochu po jejich. Opustili živnosti a rodiny, ale znovu je třeba si ujasnit nastalé podmínky a okolnosti. Znovu se rozhodnout, anebo se vrátit: „Chce-li kdo za mnou, jde do toho svým „já“, tím, k čemu se upnul ve svých představách, touhách a ambicích: „Zapři sám sebe.“ Odstup od toho, co sis vysnil, co tě dosud upoutalo a láká, vezmi, čímś povinován, co dlužíš, svůj život, svůj kříž, a následuj s tím mne. Z gruntu se změní tvoje každodennost. Budeš zprvu pro smích, později k likvidaci. Neseš si kříž.

Řekli jste Mesiáš? Ano. Za mnou se z vaší existence ve světě, která by jinak vyčpěla v pohodě do ztracena, stává svědectví, výzva, vykřičník, pranýř, kříž... a nesnaž se tomu vyhnout. Nejhorší by bylo za mnou nepřijít. Avšak následování ti půjde na tělo, na samu dřeň tvé spokojené existence, poznamená tvé vycházení s druhými. Zapři sám sebe, své choulostivé sebevědomí i asertivní srdce. Potlač staré cíle a naděje nakynulé starým kvasem v díži toho, jehož lest staví na hlavu i tvé nejsmělejší vyznání, takže ti přijde, že mě obejdeš jinudy a jinak...

Vezmi kříž a pojď. Za mnou ztratí svou strašidelnost. Jsem cesta jinou krajinou, JSEM tudý se zjevující pravda a s jejím poznáním pak JSEM nové bytí, hojnější život.

Petr se možná zastyděl za Ježíše, jak před ostatními promluvil o tom, co ho čeká. Tak smířeně, poraženecky, malomyslně, přestože ho právě ujistil, že jsou při něm a všichni v něho věří. Bohem poslán má přece u něho, ve vojsku nebeském, mocné zastání. Jak s tím srovnat, že „Syn člověka musí mnoho trpět, že od papalášů potupen bude zabit a ve třech dnech z mrtvých vstane“? Nechápe to. Co je špatně? Kde se stala chyba?

V tom, Šimone, že cesta královská není „kdo s koho“, ale svědectvím pravdě, a tobě se do toho nechce. Je ti hanba s takovým Kristem. Přiznej si to a něco s tím dělej, abys uchránil svou duši před větší škodou. Kdo by chtěl zachovat, zapláče nad ztrátou. Kdo by pro mne a pro evangelium ztratil, navěky zachová. Opatruješ svou duši, svůj život, jako všichni, jako já; ale přijde hodina, dobře si znovu promysli, co chceš. Čemu dáš přednost, až na to přijde, ať za mnou trefíš. Včas zapři sebe sám. Ano, sám. Nepřemlouvám tě, spíše varuju... Před Bohem se rozhodni a před lidmi se za to nestyď. Nejsou bohové. Žádný strach! Onemocněla by tvá duše. Vyrostli by ti v obludy. Ztratil bys lásku k nim.

Lidi, to je dneska veřejné mínění. Není vzácností, bratři a sestry, že farář či farářka, pozváni do médií, o vlastním svém a našem tématu ani nepípnou. Unavovat v obnošené vestě svého řemesla? Uspokojovat náboženské potřeby, které dávno sotva kdo pociťuje? Mocí mermo zmiňovat Krista a evangelium, když se naskýtá možnost zaujmout něčím extra? Co takhle ukázat veřejnosti, že to přece už tak neberem a jasně, na bavičsko-politickou scénu se téma víry nehodí.

Unikají příležitosti, přátelé, nevstupujeme do mezer, kam bychom se svědectvím a vyznáním jasně mohli, kdybychom se před „pokolením zlým a cizoložným“ nestyděli. Za Boha, že se nechová, jak by se podle veřejného mínění chovat měl, že dělá jako by nebyl, za Ježíše jako Pána, že dávno svým utrpením zmátl ty, co na něj dali.

Takže? Ano, Syn člověka se za nás stydí před Otcem a anděly svatými. Ne, že jsme hříšní, chybující a nedokonalí (to jistě jsme a užitečně nás to pokořuje) ale pro naše rozpaky, pro naši zahanbenou zdrženlivost a pýchu pýřící se kvůli Ježíši před světem.

Ztrácíme smysl svého trvání.

Jsmo v krizi, když opouštíme královskou cestu jasného svědectví PRAVDĚ, takže ve chvílích přicházející Otcovy slávy, jíž je plná všecka země, my, pro údržbu časnosti, u toho nejsme. Přes obecně uznávané svoje politicko-sociální snahy do toho nevidíme. Kdo chce, má přece teologii. Tam si připadáme předzásobeni, tam to všecko je. Tu a tam zpestříme pravidelný kostelní provoz, zdůvodňujeme se a bráníme pochybnostem o sobě. Vraťme se od chlácholivého dobráctví ke zneklidňující zřetelnosti. Zpozorněme k aktivitě v propastech lidského nevědomí dřív než zase magma vyvře.

Neotálejme se svědectvím o možnosti změny. Sotva hromadné, ale nebe se raduje nad jedním... a krajní sebenasazení Boží si žádá krajnost od každého z nás: Jestliže chceš za ním přijít, zapři sám sebe a s touhle svou obnaženou zranitelností pojď za ním. Co cestou ztratíš, jsi získal. Na tuhle cestu spasitelného paradoxu je s to vykročit jen živá víra. Věříce dáváme

do uvozovek své myšlení i zkušenost a učíme se myšlení Božímu. „Kdo mne vyzná před lidmi, toho vyznám i já před svým Otcem v nebesích,“ praví Pán Ježíš (Mt 10, 32).

Amen.

V Luhu nad Moráni

Invocavit, 9. března 2014

Samuel Jan Hejzlar

Modlitba:

Bože, náš Otče v Pánu Ježíši Kristu.

Uprostřed svých prací a zájmů jsme si vzpomněli, že jsme vlastně služebníky tvými, a tak jsme tady. Vděční, že k tobě smíme, rozradování, že jsi i v tom všem ostatním nám nablízku.

Děkujeme za Pána Ježíše Krista, Bože, za tvoji lásku k nám, že jsme v jeho utrpení směli poznat i svou vinu, a svoji hanbu skrýt v jeho vzkříšení k novotě života...

A tak vnímáme v této chvíli zřetelně svůj dluh a svoje nesplněné závazky toho spasení i krátkí se lhůtu vstříc uzávěrce své časnosti a tvému hodnocení, tvým měřítkům našich kompromisů a malicherností. Odpusť nám, prosíme, tu krev svatou, bolest, k níž jsme přidali.

Díky, že se nám dáváš poznat, že smíme nahlédnout moudrost tvého zvažování všeho.

Učiň nás, prosíme, pro účast na Kristu, přijatelnými pro ono bytí s tebou, které jsi připravil.

Amen.